

Vergeef

Op de lijst van frustrerende zaken scoort het verkeer vrij hoog. Automobilisten die geen richting aangeven, niet uitkijken, geen plaats maken, anderen snijden, te hard rijden, bumperklevens, of met ontzettend lawaaiige of enorm grote voertuigen rondrijden, worden gerekend tot de meest frustrerende mensen van de wereld.

En zoals we allemaal uit persoonlijke ervaring weten, is het voor ons heel makkelijk om automobilisten te veroordelen die op onze zenuwen werken. Aan de andere kant vinden de meesten van ons het vrij makkelijk om eigen fouten in het verkeer te vergeven. Ik wenste dat ik kon zeggen dat dit fenomeen zich slechts beperkte tot autorijden. Maar de waarheid is, dat wij het veel gemakkelijker vinden om onszelf te vergeven voor om het even wat ook maar, dan de zelfde fouten bij anderen te vergeven.

Jezus benadrukt deze al te menselijke neiging in Mattheus: 18:33-35

„Dan had jij toch zeker ook medelijden moeten hebben met die andere dienaar, zoals ik medelijden heb gehad met jou?” En zijn heer was zo kwaad dat hij hem in handen van de gerechtsbeulen gaf tot hij de hele schuld zou hebben terugbetaald. Zo zal mijn Hemelse Vader ook ieder van jullie behandelen die zijn broeder of zuster niet van harte vergeeft.” (NBV)

Je zou uit dit schriftgedeelte gemakkelijk kunnen opmaken dat God ons op basis van onze vergiffenis van anderen vergeeft, een eenvoudige transactie, - als wij anderen vergeven zal God ons vergeven. Maar dat zou een foutieve aanname zijn. God vergeeft ons op basis van het perfecte offer van Jezus uit onze naam en in onze plaats en op geen andere basis.

In dergelijke verklaringen schrijft Jezus geen nieuwe vorm van legalisme voor; Hij beschrijft de aard van harten die in Hem vertrouwen. Bijvoorbeeld, wanneer wij in Christus vertrouwen, hebben wij niets meer voor Hem te verbergen. Dat is niet omdat wij opeens zondeloos zijn. Het is omdat wij Hem vertrouwen dat Hij onvoorwaardelijk van ons houdt en onze zonden vergeeft dat wij niet meer bang zijn om Hem onze zonden te tonen.

Omdat wij op Christus vertrouwen, kunnen wij onze vrees en bezorgdheid aan Hem toevertrouwen, wat ons van de behoefte bevrijdt om vergelding te zoeken. Met andere woorden, we weten dat anderen, net als wij, met de liefde en de gunst van Christus worden gemeten en dat haalt de behoefte weg van onze natuurlijke neiging anderen te veroordelen.

Of het nu in het verkeer, bij de rechtbank of rond de eettafel is, wij zijn niet meer slaven van onze primaire reactie om anderen te veroordelen—wij zijn vrij om anderen te vergeven zoals God, in Christus' Naam, ons vergaf.

Mattheüs 18:35 is slechts een veroordeling voor hen die niet vertrouwen op Christus - Hun egoïstische maatstaf is de enige norm die zij kennen—en die enige die zij begrijpen. Maar voor hen die op de Verlosser vertrouwen, is er slechts één maatstaf—de steeds verder uitbreidende hoogte en diepte van de liefde van Christus.

Dit zegt Joseph Tkach die van het LEVEN spreekt.